

- 7) uwzględniania wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy podczas realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych i techniczno-organizacyjnych oraz poddawania wnikliwej ocenie założeń projektów i dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz technologicznej,
- 8) zaopatrywania pracowników w niezbędną do wykonywania pracy odzież ochronną, odzież roboczą i sprzęt ochrony osobistej oraz racjonalnego gospodarowania tymi przedmiotami,
- 9) zapewniania przemysłowej służbie zdrowia warunków niezbędnych do wykonywania opieki medycznej i profilaktycznej nad pracownikami oraz uwzględniania jej wniosków dotyczących likwidacji lub ograniczenia czynników szkodliwych dla zdrowia lub prac uciążliwych,
- 10) systematycznego badania stanu wypadkowości przy pracy, zachorowalności na choroby zawodowe i inne schorzenia wywołane warunkami środowiska pracy oraz stosowania na podstawie wyników tych badań właściwych środków zapobiegawczych,
- 11) zapewnienia warunków skutecznego działania zakładowej organizacji związkowej i społecznej inspekcji pracy w zakresie ochrony pracy, udziału przedstawicieli kierownictwa przedsiębiorstwa w przeprowadzaniu społecznych przeglądów warunków pracy oraz realizacji wynikających z nich wniosków, a także zaleceń społecznych inspektorów pracy,
- 12) stosowania przewidzianych w przepisach kar wobec osób naruszających przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 13) dochodzenia odszkodowań od pracowników za szkody wyrządzone przedsiębiorstwu wskutek naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy z winy pracownika,
- 14) stosowania świadczeń z tytułu zatrudnienia w warunkach szkodliwych dla zdrowia i uciążliwych oraz wypłacania świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 15) dostosowania do warunków przedsiębiorstwa zadań i uprawnień służby bezpieczeństwa i higieny pracy w celu poprawy skuteczności jej działania.

§ 3. W razie stwierdzenia w wyniku kontroli zawnionych przez dyrektora przedsiębiorstwa nieprawidłowości

w zakresie stanu bezpieczeństwa i higieny pracy, organ założycielski powinien stosować przewidziane w przepisach środki dyscyplinujące, a w wypadkach szczególnie rażących — odwoływać dyrektora w obowiązującym trybie. W przedsiębiorstwie, w którym dyrektora powołuje i odwołuje rada pracownicza, umotywowane wnioski w sprawie odwołania dyrektora powinny być kierowane do rady pracowniczej.

§ 4. Organy założycielskie są obowiązane dokonywać corocznie, z udziałem Państwowej Inspekcji Pracy i właściwych federacji związków zawodowych, oceny skuteczności działań zmierzających do likwidacji lub ograniczania zagrożeń życia i zdrowia pracowników w przedsiębiorstwach.

§ 5. Organy założycielskie przedsiębiorstw produkujących maszyny i inne urządzenia techniczne na potrzeby gospodarki narodowej powinny przeprowadzać systematyczną kontrolę przestrzegania przez te przedsiębiorstwa obowiązku poddawania ocenie pod względem wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy maszyn i innych urządzeń technicznych przed dopuszczeniem do ich produkcji.

§ 6. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, na wniosek Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, uwzględni w projektach narodowego planu społeczno-gospodarczego na lata 1986—1990 i centralnych planów rocznych zadania dotyczące ograniczenia zagrożeń życia i zdrowia pracowników oraz, w wypadkach wymagających pomocy państwa, preferencje ekonomiczno-finansowe w stosunku do przedsiębiorstw o szczególnie szkodliwych dla zdrowia i niebezpiecznych warunkach pracy.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych wyda wytyczne w sprawie ramowych zasad działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego spowoduje zastrzeżenie kontroli prawidłowości sprawozdań statystycznych przedsiębiorstw w zakresie wypadków przy pracy.

§ 7. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym stosowanie przepisów uchwały.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w. z. Z. Messner

43

UCHWAŁA Nr 34 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1985 r.

w sprawie realizacji przez przedsiębiorstwa państwowe społecznych zadań na rzecz załóg pracowniczych.

W celu zapewnienia realizacji przez przedsiębiorstwa państwowe przepisów art. 3 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 36, poz. 165 i Nr 39, poz. 176 oraz z 1984 r. Nr 45, poz. 242 i Nr 54, poz. 275), zwanej dalej „ustawą”, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwo państwowe, zwane dalej „przedsiębiorstwem”, stwarzając warunki sprzyjające kształtowaniu się socjalistycznych stosunków pracy oraz zasad współżycia społecznego, podejmuje systematyczne

działania służące podnoszeniu poziomu działalności społecznej przedsiębiorstwa i zaspokajania potrzeb załóg.

2. Zadania w zakresie umacniania socjalistycznych stosunków pracy oraz zasad współżycia społecznego traktuje się równorzędnie z zadaniami produkcyjnymi i usługowymi, realizowanymi przez przedsiębiorstwo.

§ 2. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w § 1, przedsiębiorstwo w szczególności:

- 1) zapewnia pracownikom bezpieczne i higieniczne warunki pracy, określone w obowiązujących przepisach,

- 2) przestrzega zasad praworządności w zakresie realizacji praw i obowiązków pracowniczych,
- 3) zaspokaja w ramach obowiązujących ustaw oraz posiadanych środków socjalne i kulturalne potrzeby pracowników,
- 4) zapewnia przestrzeganie ładu, porządku i dyscypliny pracy,
- 5) zapewnia stosowanie obiektywnych i sprawiedliwych ocen pracowników,
- 6) zapewnia nowo zatrudnianym właściwe warunki startu zawodowego i adaptacji społeczno-zawodowej w zakładzie pracy,
- 7) organizuje działalność informacyjną i wychowawczą w celu umacniania wśród załogi atmosfery zaangażowanego stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, obowiązków pracowniczych i obywatelskich oraz aktywnego uczestnictwa w życiu i działalności przedsiębiorstwa,
- 8) upowszechnia wiedzę społeczno-polityczną, ekonomiczną i obronną, w szczególności związaną z zasadami funkcjonowania przedsiębiorstwa,
- 9) ułatwia pracownikom podnoszenie kwalifikacji zawodowych,
- 10) podejmuje inne zadania, służące kształtowaniu socjalistycznych stosunków pracy oraz zasad współżycia społecznego.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa ponosi odpowiedzialność przed załogą i organem założycielskim za tworzenie warunków realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

§ 3. 1. W przedsiębiorstwach o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej są tworzone zakładowe ośrodki kształcenia i informacji jako wyodrębnione jednostki organizacyjne, podlegające bezpośrednio dyrektorowi przedsiębiorstwa.

2. W przedsiębiorstwach, w których nie tworzy się ośrodków określonych w ust. 1, ich zadania wykonują jednostki organizacyjne służby pracowniczej przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Do zadań zakładowego ośrodka kształcenia i informacji, zwanego dalej „ośrodkiem”, należy w szczególności:

- 1) organizowanie działalności w zakresie upowszechniania wśród załogi znajomości praw i obowiązków pracowniczych oraz praw i obowiązków obywatelskich,

- 2) organizowanie edukacji społeczno-politycznej i ekonomicznej załogi przedsiębiorstwa,
- 3) informowanie załogi przedsiębiorstwa o aktualnych problemach przedsiębiorstwa, kraju i sytuacji międzynarodowej,
- 4) badanie opinii załogi i organizowanie konsultacji w sprawach dotyczących przedsiębiorstwa i załogi,
- 5) koordynowanie działalności kulturalno-wychowawczej, prowadzonej przez zakładowe placówki upowszechniania kultury,
- 6) koordynowanie działalności informacyjno-propagandowej, w tym gazet oraz tele- i radiowęzłów zakładowych.

2. Szczegółowy zakres działania ośrodka oraz jego organizację ustala dyrektor przedsiębiorstwa w porozumieniu z komitetem zakładowym Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i po zasięgnięciu opinii rady pracowniczej.

3. Dyrektor przedsiębiorstwa w trybie określonym w ust. 2 może powołać radę programową ośrodka jako organ doradczy i opiniodawczy w sprawach funkcjonowania ośrodka.

§ 5. 1. Działalnością ośrodka kieruje kierownik ośrodka, powoływany przez dyrektora przedsiębiorstwa w porozumieniu z komitetem zakładowym Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

2. Kierownik ośrodka współdziała z organizacją partyjną przedsiębiorstwa oraz z radą pracowniczą przedsiębiorstwa, organizacjami społecznymi i związkami zawodowymi działającymi w przedsiębiorstwie.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do komórek organizacyjnych służby pracowniczej, o których mowa w § 3 ust. 2.

§ 6. Organy założycielskie, wykonując swoje zadania, są obowiązane udzielać przedsiębiorstwom pomocy organizacyjnej, metodycznej i innej, niezbędnej do wykonywania zadań określonych w uchwale.

§ 7. Realizacja zadań określonych w uchwale jest uwzględniana przy dokonywaniu przez organ założycielski oceny działalności przedsiębiorstwa i pracy dyrektora.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

44

UCHWAŁA Nr 35 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1985 r.

w sprawie przeznaczania środków z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej na upowszechnianie wśród załóg przedsiębiorstw państwowych wiedzy ekonomicznej, prawnej, społeczno-politycznej i obronnej.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Środki Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej mogą być przeznaczane na cele związane z upowszechnianiem wśród załóg przedsiębiorstw państwowych wiedzy i informacji w zakresie ekonomicznym, prawnym, społeczno-politycznym i obronnym.

§ 2. Środki określone w § 1 przyznaje się przedsiębiorstwom państwowym, które powołały zakładowe ośrodki kształcenia i informacji.

§ 3. Szczegółowy tryb i zasady przydzielania oraz rozliczania środków, o których mowa w § 1, określi Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner